

i det hele taget, mener jeg Udvalgets Flertal kan være glad ved. Der er endnu et enkelt lille Punkt, hvor han ogsaa tilraader at følge Mindretallet. I og for sig har det ikke saa stor Betydning, men jeg har dog Lyst til at nævne, hvilken økonomisk Gevinst der er derved. Til Udvalgets Affattelse af § 20 stiller Mindretallet et Underændringsforslag. Hele Udvalget er enigt om at affatte Paragraffen saaledes, som det foreslaas at affatte den, men saa foreslaar Mindretallet en lille Ændring med Hensyn til det Beløb, de 25,000 Kr., der kunne anvendes til det Øjemed, at i alt skulle Landboforeningerne og de, som deltage i Konkurrencerne, betale en Trediedel, hvorimod Flertallet siger, at Landboforeningerne skulle nøjes med at betale en Fjerdedel. Naar man nu skal tænke sig dette udført i Praksis, vil det komme til at se saadan ud, at en saadan Konkurrence, hvori der i Reglen vil komme til at deltage en 10—12 Medlemmer, fordi en Assistent ikke kan overkomme mere, naar han skal omkring til dem mindst to Gange om Maaned, vil koste ca. 2,000 Kr., snarere lidt over, idet den strækker sig over 2 Aar, og en Assistents Løn og Rejser mindst maa andrage en 1,200 Kr. for 2 Aar, Afgivelsen af Beretning og Offentliggørelse af Resultatet vil andrage en 300—400 Kr., og Resten vil gaa med til Rejser for Dommere og Udvalgsmedlemmer. Staten vil altsaa efter Flertallets Forslag komme til at svare 1,500 Kr., hvorimod Landboforeningerne eller Fællesforeningerne ville komme til at yde 500 Kr. Tage vi Mindretallets Ændringsforslag, hvorefter Udgifterne for Deltagerne i Konkurrencen skulle regnes med, bliver Forholdet et noget andet. Man siger, det koster foreløbig det samme, 20,000 Kr., men hver Deltager i en saadan Konkurrence har i Løbet af 2 Aar en Udgift paa ca. 100 Kr., idet han hver Maaned skal have Assistenten en 2—3 Dage, skal hente Dommere, skal køre flere Rejser, saa at hans Udgift til Afholdelse af Konkurrencen i alt vil blive 50 Kr. om Aaret, altsaa 100 Kr. i to Aar. Paa denne Maade kommer en Konkurrence til at koste 3,000 Kr., og naar saa Mindretallet af Sparsommelighedshensyn foreslaar, at Staten kun skal betale $\frac{2}{3}$, bliver Enden, at Staten kommer af med 2,000 Kr., medens det efter vort Forslag kun bliver 1,500, saa det maa vist bero paa en Misforstaaelse, hvis det skulde bygges paa Sparsommelighedshensyn. Jeg siger, det har ikke stor Betydning, hvad der sker; men jeg maa sige, at det er

rarest og heldigst at holde saadanne Naturalydelse uden for Betalingen og sige: Det er blot Assistentens Løn og Resultatets Offentliggørelse, som skal betales, ikke det øvrige.

Maa jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger, navnlig til det ærede Medlem, der fører Ordet paa Mindretallets Vegne, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen). Jeg kan slutte mig til Landbrugsministerens Udtalelser om, at det var rart, om vi kunde tale roligt om Sagen, og da hele Striden, som jeg sagde før, økonomisk set kommer til at dreje sig om smaa Bagateller, er der ikke Grund til at komme ind paa en meget hidsig Debat. Jeg synes ogsaa, at jeg forleden Dag holdt mig saa rolig som vel muligt og undgik alt, hvad der kunde være bittert. Jeg synes derimod, at den ærede Ordfører for Mindretallet var ret ilter i sine Udtalelser, talte, som om Flertallet var forfærdelig slemt baade paa den ene og den anden Maade, og søgte at drage en Tone ind i Debatten, som var noget ilter. Jeg skal saa vidt muligt undgaa dette og lade det blive paa det ærede Medlems Side. Men naar det ærede Medlem begyndte med at holde en lang Tale om Avlscentre og disses skadelige Følger, begriber jeg ikke, hvorfor den Tale skal holdes nu her — vi have for øvrigt hørt den saa mange Gange i Udvalget og mange andre Steder fra det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer. Men da der nu ikke er nogen, der staar her og foreslaar disse Centrebevillinger, og da det ærede Medlem selv er med paa det eneste Sted, hvor vi have Centre, nemlig for Svin, idet han vel har tænkt sig en Begrænsning paa 5 Aar, men ikke er gaaet bort fra Centrernavnet, synes jeg ikke, der er nogen Grund til at staa og tale om Centrene her. Der er ingen, der holder paa dem i den gamle Affattelse. Da jeg forleden Dag havde Ordet, sagde jeg, at jeg ikke vilde bruge saa stærke Ord, som vare brugte af andre, men jeg sagde, at Avlscentrebevillingerne vare komne ret umotiverede og noget hovedkulds ud i Befolkningen og derfor ikke vare blevne opfattede rigtigt. Jeg turde ikke sige, som det var sagt fra anden Side, at de intet godt gavde gjort; jeg mener, at de have gjort Gavn, idet de have vakt Interessen for Betydningen af at udvikle gode Racer. Men hvad skulde den lange Forklaring og Angrebet paa Avlscentrene til, som ganske mangler Holdepunkt. Det synes jeg, det ærede Medlem kunde rette til Tingets Flertal, til de af Tingets Medlemmer, som